

BETÆNKNING

Afgivet af Landstingets Familie- og Sundhedsudvalg

vedrørende

Forslag til Landstingsforordning om hjælp til børn og unge

Afgivet til forslagets 2. behandling

Landstingets Familie- og Sundhedsudvalg har under behandlingen bestået af:

Landstingsmedlem Ellen Christoffersen, Atassut, formand
Landstingsmedlem Enos Lyberth, Siumut, næstformand
Landstingsmedlem Doris Jakobsen, Siumut
Landstingsmedlem Asii Chemnitz Narup, Inuit Ataqatigiit
Landstingsmedlem Astrid Fleischer Rex, Demokraterne
Landstingssuppleant Kiistat Isaksen, Siumut

Landstingets Familie- og Sundhedsudvalg har efter 1. behandlingen under FM 2003 gennemgået forslag til Landstingsforordning om hjælp til børn og unge og har følgende bemærkninger.

Høringssvar

Udvalget har til brug for udvalgsbehandlingen af nærværende forslag indhentet kopi af afgivne høringssvar.

Spørgsmål

Udvalget har til brug for udvalgets behandling af forslaget anmodet Landsstyremedlemmet for Familier og Sundhed og Landsstyremedlemmet for Finanser om at besvare en række spørgsmål. Kopi af udvalgets spørgsmål og Landsstyremedlemmernes besvarelser er vedlagt nærværende betænkning som bilag 1 - 7.

Samråd

Udvalget har endvidere som led i udvalgets behandling af forslaget haft Landsstyremedlemmet for Familier og Sundhed i samråd. Kopi af samrådsindkaldelsen og Landsstyremedlemmets talepapir er vedlagt nærværende betænkning som bilag 8 - 10.

Forslagets tekniske udformning.

Udvalget har fra Landstingets Lovtekniske Funktion modtaget et notat vedrørende mangler og uhensigtsmæssigheder i forslaget. Notatet er vedlagt nærværende betænkning som bilag 11.

Forslagets indhold

Baggrunden for forslag til ny Landstingsforordning om hjælp til børn og unge er anbefalinger fra Socialreformkommissionens betænkning fra 1997 samt debatter og beslutninger i Landstinget om børn og unge. Både den nuværende forordning og dette forslag tager sigte på børn og unge med særlige behov. I forslaget er der taget højde for, at også børn og unge med vidtgående handicap kan have sociale eller psykiske problemer. Forordningsforslaget om hjælp til børn og unge suppleres således med Landstingsforordning nr. 7 af 3. november 1994 om hjælp til personer med vidtgående handicap.

Under FM 2001 vedtog Landstinget, at hjælp, der ydes med hjemmel i Landstingsforordningen om hjælp til børn og unge, skal hvile på et behovsprincip i stedet for det nuværende 'mindsteindgrebsprincip'. 'Behovsprincippet' er grundlaget i ændringsforslaget om hjælp til børn og unge. Det betyder, at forældrenes rettigheder som forældre ikke står forrest, men at man tager udgangspunkt i barnet eller den unges behov for en tryk opvækst. Dette kommer til udtryk i, at der skal sættes ind på et tidligt tidspunkt i børnefamilier med sociale problemer. En tidlig indgriben kan være medvirkende til at forebygge, at problemerne i en børnefamilie ikke vokser og samtidig bevirke, at behovet for behandlingsanbringelse på sigt mindskes.

De nye elementer i forordningsforslaget er etablering af kommunale professionelle plejefamilier, nedsættelse af et børnesagkyndigt udvalg samt skærpelse af kommunernes pligt til at udarbejde handleplaner for tiltag i hjemmet. Disse handleplaner skal udarbejdes ved anbringelser og indeholde en præcisering af formålet, samt ved ophøret af anbringelsen (efterværn), så der tages hånd om barnets eller den unges fremtid. Endvidere er det præciseret, at kommunen skal yde en særlig indsats til gravide kvinder, hvis børn er i risikogruppe. Ydermere ønskes den øvre grænse på 20 år for mulighed for at få hjælp ophævet, da det må afhænge af en konkret vurdering af den unges behov, om der skal tilbydes hjælp. Endelig lægges der i forslaget op til et nært samarbejde mellem de forskellige instanser, idet et struktureret samarbejde vil bane vej for en mere koordineret sagsbehandling.

Selvom forordningen sætter barnets basale behov i fokus, skal der stadig tages højde for familiens samlede behov, og at familien får tilbudt behandlingstilbud. Men dette skal ikke overskygge barnets individuelle behov - og at barnet sættes i centrum.

Landstingets Familie- og Sundhedsudvalgs bemærkninger

Udvalget støtter principperne i forslaget:

- at man tager udgangspunkt i barnets behov,
- at man har pligt til tidlig indgriben, og
- at der lægges op til et tværfagligt samarbejde mellem de forskellige instanser.

Udvalgets bemærkninger til selve lovteksten

Da et barns udviklingsmuligheder i høj grad afhænger af tiden under graviditeten og efter fødslen, anser udvalget det som en positiv nyskabelse, at der ifølge § 2, stk. 2 sker bevågenhed omkring unge gravide kvinder, hvis børn er i risikogruppe.

Mht. til § 4 er udvalget positiv overfor, at kommunernes tilsynsforpligtelse omfatter alle forhold, der har betydning for børn og unges livsbetingelser på lokalområdet, og at underretningsforpligtelsen i den nye forordning omkring fraflytnings- og tilflytningskommunen er blevet strammet op.

Mht. § 5, stk. 1 vil udvalget bede Landsstyret om at tydeliggøre den grønlandske version. Dette kunne gøres ved at bruge følgende formulering: "Inuk kinaluunniit meeqqamik paarinerlunneqartumik imaluunniit inuunermini peqqissusaa ineriartorneraluunniit navianartorsiortinneqarluni atugaqartinneqartumik ilisimasaqalersoq kommunalbestyrelsimut nalunaaruteqarnissaminut pisussaatitaavoq."

Udvalget ønsker, at forældrene til et barn, der i henhold til forslagets § 6, stk. 4 undersøges under ophold på en institution eller ved indlæggelse på sygehus, har ret til at påklage det Sociale Ankenævn, hvis de ikke samtykker om deres barns undersøgelse, jf. udvalgets bemærkninger til forslagets § 39.

Mht. § 9, stk. 2, nr. 9 har udvalget med tilfredshed noteret sig svaret fra Landsstyremedlemmet for Familier og Sundhed, jf. bilag 6, hvor Landsstyremedlemmet præciserer, at efterskolerne i Danmark ikke skal forstås som en mulighed for anbringelse af unge. Bestemmelsen skaber hjemmel for økonomisk støtte til forældre, og betingelsen er, at en elev opfylder de eksisterende kriterier for optagelse i henhold til Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 4 af 21. februar 1997 om tilskud til efterskoleophold.

Mht. anbringelse uden for hjemmet uden samtykke, er direktøren for Socialdirektoratet i den gældende forordning i § 18, stk. 2 pålagt at iværksætte foreløbige foranstaltninger, hvis socialudvalget af f.eks. tidsmæssige årsager ikke

kan opfylde dem. Sagen skal inden for 14 dage forelægges det sociale ankenævn. Udvalget undrer sig over, at denne bestemmelse ikke er med i forslaget, da det er til barnets bedste, at der er en sådan bestemmelse. Udvalget anmoder Landsstyremedlemmet for Familier og Sundhed om en begrundelse herfor, således at udvalget inden forslagets 3. behandling kan vurdere dette.

Udvalget er tilfreds med, at Landsstyremedlemmet i forbindelse med § 10, stk. 2 har lovet at fremsætte ændringsforslag i overensstemmelse med Landstingets Lovtekniske Funktions anbefalinger, jf. bilag 2 og 11.

Mht. § 13 og § 30 har Landsstyremedlemmet informeret udvalget om, at det er kommunernes rapporteringer om et barns anbringelse eller ophør af anbringelse, der bliver refereret til, jf. bilag 2. Udvalget ønsker, at Landsstyret sikrer, at Landsstyret modtager kommunernes rapporteringer, fordi det er nødvendigt for Landsstyret og Landstinget med løbende rapporteringer for at følge med i udviklingen inden for børne- og ungeområdet. Udvalget ser frem til, at indberetningsprocedurerne forbedres i forbindelse med Landsstyrets udarbejdelse af en bekendtgørelse og vejledning til forordningen.

Mht. § 14 står der, at hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om anbringelse af et barn uden for hjemmet, skal der udarbejdes en handleplan. Dette er også et krav i den gældende forordning. Udvalget er dog bekendt med, at der kun udarbejdes handleplaner i ganske få tilfælde. Udvalget vil derfor udtrykke vigtigheden af, at Landsstyret giver kommunalbestyrelserne nogle retningslinier, som kan lette kommunernes udarbejdelse af handleplanerne. Det er vigtigt, at der udarbejdes en handleplan for et barns behandling, således at sagsbehandlere og forældre har et udgangspunkt og nogle klarlagte mål at arbejde henimod, og således at barnets retstilstand sikres.

Udvalget foreslår, at Landsstyret i forbindelse med udarbejdelsen af en bekendtgørelse for forordningen sikrer, at der inden udpegning af en personlig rådgiver indhentes en straffeattest for den personlige rådgiver.

Udvalget har med tilfredshed noteret sig, at alle almindelige plejefamilier får tilskud til tøj- og lommepege efter forordningens ikrafttrædelse, uanset om et barn er kommet i familiepleje før eller efter forordningens ikrafttrædelsesdato.

Mht. § 18 om de professionelle plejefamilier har udvalget bedt Landsstyremedlemmet for Familier og Sundhed om en afklaring af hvilke børn og unge, de professionelle plejefamilier skal tage sig af. Til samrådet oplyste Landsstyremedlemmet: "Det er hensigten med bestemmelsen, at de professionelle plejefamilier skal kunne aflaste døgninstitutionerne på den måde, at de mindst behandlingskrævende børn skal anbringes i professionel familiepleje" (jf. bilag 9). Til samrådet påpegede udvalget over for Landsstyremedlemmet, at det ikke fremgår klart af forordningsforslaget, at de professionelle plejefamilier skal tage sig af de mindst behandlingskrævende børn og unge. Landsstyremedlemmet lovede at tage dette til efterretning, og udvalget bad derfor efterfølgende Landsstyremedlemmet om en afklaring skriftligt (jf. bilag 3). I dette svar skriver Landsstyremedlemmet: "Det er

ikke Landsstyrets hensigt, at de professionelle plejefamilier skal tage sig af de mindst behandlingskrævende børn og unge" (jf. bilag 4). Udvalget vil derfor anmode Landsstyret om, at det i ændringsforslaget præciseres, hvilke børn de professionelle plejefamilier skal tage sig af.

Udvalget mener, at i forbindelse med de professionelle plejefamilier bør det nævnes, at målet er, at barnet skal kunne vende tilbage til sin egen familie, medmindre hensynet til barnets videre udvikling og sundhed taler imod det. Endvidere bør det tilføjes i forslaget § 21, at professionelle plejefamilier har ret til at blive tilbudt kurser og modtage løbende supervision, og at dette ikke kun er en mulighed. Udvalget forventer, at Landsstyret vil tilføje dette i ændringsforslaget, eftersom Landsstyremedlemmet for Familier og Sundhed til samrådet meddelte: "Landsstyret er i henhold til forordningsforslaget forpligtet til at finde relevante kurser for plejefamilier, således at de får pædagogiske redskaber til fornyelse og forståelse for omsorgen og plejen for børn og unge" (jf. bilag 9).

Mht. § 22 vil udvalget udtrykke vigtigheden af, at børn og unge bliver anbragt på institutioner, som kan opfylde de enkelte børns og unges behov. Selvom forordningen lægger op til en fleksibel ordning for anbringelse af børn og unge uden for hjemmet, skal der arbejdes henimod at undgå fejlanbringelser. Udvalget vil derfor gerne udtrykke ønske om, at Landsstyret sikrer, at kvaliteten af visitationerne højnes, således at fejlanbringelser af børn og unge undgås.

Mht. § 28, stk. 1 har udvalget på baggrund af notatet fra Landstingets Lovtekniske Funktion bedt Landsstyremedlemmet for Familier og Sundhed om at overveje at omformulere "Inden der træffes beslutning om at en anbringelse i familiepleje skal ophøre..." til "Inden kommunalbestyrelsen træffer beslutning om at en anbringelse i familiepleje skal ophøre...". Landsstyremedlemmet har ikke imødekommet udvalgets ønske. Udvalget vil dog atter udtrykke ønske om, at det i ændringsforslaget bliver understreget, hvem der skal træffe beslutning.

Mht. § 34 hilser udvalget etableringen af det centrale børnesagkyndige udvalg velkommen og finder dette udvalgs arbejdsopgaver veldefinerede i forslaget. Udvalget støtter, at det børnesagkyndige udvalg har vidtgående kompetence. Dog mener udvalget, at det bør fremgå af selve lovteksten i § 34, at det centrale børnesagkyndige udvalg har vetoret i sager, hvor der er uenighed mellem en kommune og en institution om hjemgivelse af et barn. Da det centrale børnesagkyndige udvalg har så vidtgående en kompetence ønsker udvalget, at Landsstyret tilføjer dette i lovteksten til § 34 i ændringsforslaget. Mht. repræsentanterne i det børnesagkyndige udvalg, savner Landstingets Familie- og Sundhedsudvalg en repræsentant fra skolevæsenet. Dette fremkom også som et ønske i høringssvaret fra et tidligere medlem af arbejdsgruppen for Atuarfitsialak. Udvalget ønsker en sådan repræsentant fra skolevæsenet i det børnesagkyndige udvalg for at fremhæve tværfaglighed, og fordi en lærer har en særlig indsigt og viden om børns liv. Endvidere finder udvalget det vigtigt, at der er en jurist fra Rigsombudsmandsinstitutionen repræsenteret i det børnesagkyndige udvalg. Da Landsstyremedlemmet også finder dette oplagt, jf. bilag 9, forventer udvalget, at Landsstyret vil rette fornyet henvendelse til Rigsombudsmandsinstitutionen. I håb

om at de udpeger en jurist, forventer udvalget, at dette bliver tilføjet i et ændringsforslag.

Udvalget mener, at det bør fremgå af § 34, stk. 4, at det centrale børnesagkyndige udvalg afgiver udtalelser i sager om udskrivelse af et barn fra en døgninstitution og fra professionelle plejefamilier.

I § 38 om forældrebetalingen, savner udvalget en definition af hvilke omstændigheder, der kan fritage forældrene for betaling. Til samrådet oplyste Landsstyremedlemmet for Familier og Sundhed, at Landsstyret udarbejder en vejledning om, hvornår forældre kan fritages for betaling. Udvalget vil gerne udtrykke sit ønske om, at der i vejledningen fremgår nogle klare kriterier for, hvornår forældre kan fritages for betaling.

Da udvalget har savnet oplysninger om, hvordan drift og ansvar omkring døgninstitutionerne deles mellem kommunerne og Hjemmestyret, har udvalget anmodet om en redegørelse herfor fra Landsstyremedlemmet for Finanser, jf. bilag 5. Landsstyremedlemmet oplyser, jf. bilag 6, at det er Landsstyret, som driver døgninstitutionerne, og kommunerne der betaler udgifterne ved driften. Landsstyret har ikke planer om at ændre fordelingen af drift og ansvar på døgninstitutionerne. Det daværende Landstings Social- og Arbejdsmarkedsudvalg og Finansudvalg samt det nuværende Familie og Sundhedsudvalg har påpeget, at de mindrebemidlede kommuner bør sikres støtte, således at der ikke sker overgreb på barnets basale rettigheder, og at disse rettigheder ikke forringes pga. manglende økonomisk formåen. Udvalget er derfor tilfreds med svaret fra Landsstyremedlemmet for Finanser om, at Landsstyret er indstillet på at indgå en forhandling med KANUKOKA om en ordning, hvor de mindrebemidlede kommuner kan sikres bedre støtte.

I tillægsaftalen om bloktilskud for budgetåret 2003, jf. bilag 7, var kommunernes merudgifter fastsat til 15,9 mio. kr. i forbindelse med, at forslag til Landstingsforordning om hjælp til børn og unge skulle træde i kraft pr. 1. januar 2003. Forslaget foreslås ikraftsat pr. 1. juli 2003, og dette korrigeres i forhold til den forkortede tidsperiode til 7.927.000 kr. i 2003. Udvalget forudsætter, at den forhøjelse af bloktilskuddet til kommunerne, som skyldes ændring i forordningsforslagets ikrafttrædelsesdato på 7.927.000 kr. bliver brugt til forbedringer for børn og unges vilkår.

Mht. § 39 mener udvalget, at det bør tilføjes, at beslutninger, som er truffet efter § 6, stk. 4 kan påklages til Det Sociale Ankenævn. Udvalget mener, at også forældrene skal have ret til at anke.

Udvalgets bemærkninger til de almindelige bemærkninger

Udvalget vil gøre Landsstyret opmærksom på, at der i bemærkningerne til § 34, 3. afsnit er en henvisning i den danske version af forslaget til § 29, stk. 3. § 29, stk. 3

eksisterer imidlertid ikke i forslaget. Udvalget forventer, at Landsstyret ved forslagens 2. behandling redegør for denne fejlhenvisning.

Et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit og Demokraterne har endvidere følgende bemærkninger til selve lovtæksten, til de almindelige bemærkninger og til bemærkninger til de enkelte bestemmelser

I § 2, stk. 3 og § 6, stk. 1 mener et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit og Demokraterne, at det bør præciseres, at her er tale om børn og unge med fysisk, psykisk eller social nedsat funktionsevne. Ved at tilføje ordet social anlægges der et helhedssyn på barnet. Dette helhedssyn er også benyttet i forordninger inden for skolevæsenet, jf. Landstingsforordning nr. 8 af 21. maj 2002 om folkeskolen, § 2, stk. 1, nr. 2. Et flertal i udvalget bestående af Siumut og Atassut mener, at i og med at der anlægges et helhedssyn på barnet i lovbemærkningerne til § 2, 3. afsnit, behøves det ikke fremgå af selve lovtæksten.

Mht. § 5, stk. 2 har udvalget gjort Landsstyremedlemmet for Familier og Sundhed opmærksom på, at det ikke fremgår af lovbemærkningerne, i hvilket omfang overtrædelse af den skærpede underretningspligt er forbundet med ansvar efter kriminallovens regler, i kraft af forslagens § 40. Ud fra Landsstyremedlemmets svar, jf. bilag 2, er det blevet præciseret, at den skærpede underretningspligt kun er gældende i forhold til oplysninger, som den ansatte eller folkevalgte er blevet bekendt med i embeds medfør. For at få dette præciseret i selve lovtæksten foreslår et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit og Demokraterne, at § 5, stk. 2 bliver formuleret i overensstemmelse med Landstingets Lovtekniske Funktions forslag, jf. bilag 11, side 1-2.

Et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit og Demokraterne ønsker, at begrebet "familie" bliver defineret. Ovennævnte mindretal foreslår, at der i § 7, stk. 2 henvises til FN's Børnekonvention, artikel 5. Her står, at landene skal respektere forældres eller hvor det er hensigtsmæssigt medlemmer af den udvidede families ansvar for at give barnet den vejledning, som er mest hensigtsmæssig for dets evner og udvikling. Et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit og Demokraterne mener, at begrebet 'extended family' (udvidede familie) er relevant at bruge i en grønlandsk kontekst, netop fordi familierelationerne i Grønland fortsat er knyttet til medlemmer af den udvidede familie og ikke kun til medlemmer af kernefamilien.

I 2001 blev 'Videncenter om børn og unge' oprettet. Formålet med dette er at opbygge et dokumentationscenter, hvortil eksisterende viden om børn og unges vilkår i Grønland indsamles og systematiseres. Dvs. at der opsamles oplysninger med udgangspunkt i barnet, f.eks. familiemæssige-, sociale, sundheds-, skole- og bolig-mæssige forhold. Et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit og Demokraterne ønsker, at forordningen sikrer lovhjemmel til videncenteret ved at lave et regelsæt i forordningsforslaget, hvor videncenterets formål og forvaltning bliver fastslået.

Et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit og Demokraterne ønsker, at Landsstyret redegør for forholdene mellem forslaget § 9, stk. 2, nr. 9 og Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 4 af 21. februar 1997 om tilskud til efterskoleophold § 1, stk. 2, nr. 3 med henblik på at klarlægge, hvorvidt eleven skal være fyldt 15 år eller have afsluttet 11. klasse inden opholdets start.

Mht. § 10, er bestemmelsen formuleret således, at Landsstyret ikke i sig selv forpligter kommunen til at gribe til handling og foretage anbringelse uden samtykke, men at kommunen kan handle. Landsstyremedlemmet for Familier og Sundhed har meddelt udvalget, jf. bilag 2, at "det aldrig har været Landsstyrets hensigt at pålægge kommunen handlepligt. Det er op til kommunen i den enkelte sag at vurdere hvilken hjælpeforanstaltning, der skal iværksættes". Et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit og Demokraterne finder det kritisk, at man ikke forpligter kommunerne til at foretage tvangsanbringelse i tilfælde, hvor der af nærmere bestemte årsager er åbenbar risiko for, at barnets sundhed eller udvikling lider alvorlig skade, og hvor samtykke til anbringelse uden for hjemmet ikke har kunnet opnås.

Mht. § 18 om de professionelle plejefamilier er der modtaget uoverensstemmende oplysninger fra Landsstyremedlemmet for Familier og Sundhed. Til samrådet oplyste Landsstyremedlemmet: "Det er hensigten med bestemmelsen, at de professionelle plejefamilier skal kunne aflaste døgninstitutionerne på den måde, at de mindst behandlingskrævende børn skal anbringes i professionel familiepleje" (jf. bilag 9). Til samrådet påpegede udvalget over for Landsstyremedlemmet, at det ikke fremgår klart af forordningsforslaget, at de professionelle plejefamilier skal tage sig af de mindst behandlingskrævende børn og unge. Landsstyremedlemmet lovede at tage dette til efterretning, og udvalget bad derfor efterfølgende Landsstyremedlemmet om en afklaring skriftligt (jf. bilag 3). I dette svar skriver Landsstyremedlemmet: "Det er ikke Landsstyrets hensigt, at de professionelle plejefamilier skal tage sig af de mindst behandlingskrævende børn og unge" (jf. bilag 4). Et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit og Demokraterne vil derfor anmode Landsstyret om, at det i ændringsforslaget præciseres, hvilke børn de professionelle plejefamilier skal tage sig af.

Et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit og Demokraterne mener, at det er mest hensigtsmæssigt mht. § 29 at stille samme krav til (tvungen) opretholdelse af en anbringelse uden for hjemmet som til en tvangsfjernelse. Det bør herved også tages i betragtning, at forældremyndighedsindehaverens incitament til at gå med til en frivillig anbringelse af barnet uden for hjemmet mindskes, hvis kravene til (tvungen) opretholdelse af en anbringelse uden for hjemmet gøres lempeligere end kravene til tvangsfjernelse. Derfor vil ovennævnte mindretal foreslå, at § 29, 1. pkt. formuleres i henhold til anbefalinger fra Landstingets Lovtekniske Funktion, jf. bilag 11.

Et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit og Demokraterne mener, at der bør tilføjes en § 36, stk. 2 med ordlyden: "Landsstyret fører tilsyn med de i stk. 1 nævnte anerkendte foreninger". Ved at tilføje dette, sikres det, at der føres tilsyn med foreningerne.

Til de generelle bemærkninger, til side 4, 1. afsnit, savner et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit og Demokraterne en fuldstændig angivelse af, hvem der har haft forslaget til høring. Ved at tilføje dette ville de almindelige bemærkninger opfylde de krav, som fremgår af Landsstyrets Sekretariats Lovkontors vejledning om udarbejdelse af landstingslove, -forordninger og bekendtgørelser. Ovennævnte mindretal vil anmode Landsstyret om at oplyse dette under 2. behandlingen.

Et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit og Demokraterne mener, at det burde fremgå af lovbemærkningerne til § 5, hvordan de forskellige love om tavshedspligt og videregivelse af oplysninger supplerer hinanden. Et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit og Demokraterne vil anmode Landsstyret om at redegøre for dette under 2. behandlingen.

Udvalgets opfordringer til Landsstyret

Udvalget mener, at samarbejdsaftaler mellem kommuner og politi skal fremmes. SSPK er et godt eksempel på, at samarbejde mellem politi og kommune er gavnligt for alle parter. Udvalget har over for Landsstyremedlemmet for Familier og Sundhed udtrykt ønske om, at det ville være optimalt, hvis politiet bliver forpligtet til at underrette kommunalbestyrelsen, når de bliver bekendt med, at et barn har behov for hjælp. Landsstyremedlemmet er enig med udvalget i dette, jf. bilag 2, men henviser til, at politiet er underlagt Rigsmyndigheden. Udvalget vil hermed opfordre Landsstyret til at rette henvendelse til politiet og de danske myndigheder om samarbejde.

I forbindelse med ikrafttrædelsen af forordningsforslaget ønsker udvalget, at der kommer en borgeroplysning vedr. lovgivningen om anbringelse af børn og unge uden for hjemmet i mere end 2 måneder, jf. § 20. Udvalget har kendskab til, at der forekommer mange uformelle flytninger af børn og unge i mere end 2 måneder, uden at indehaveren af forældremyndigheden ved, at der i disse tilfælde skal indgås en plejetilladelse. Udvalget formoder, at man ved at lave en informationskampagne vil kunne mindske antallet af uformelle flytninger uden indgåelse af plejetilladelse. Derfor vil udvalget opfordre Landsstyret til at igangsætte en sådan kampagne.

Opfordringer til Landsstyret fra et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit og Demokraterne

I forslagens § 2 står der, at der tidligt skal ske en målrettet indsats over for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særligt behov for støtte. Hvis forordningen skal leve op til intentionerne, forudsætter det en styrkelse af det sociale forebyggende og behandlende arbejde i den kommunale sociale sektor. Et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit og Demokraterne mener, at der er behov for at ansætte flere psykologer, ergoterapeuter, tale- og hørepædagoger, sagsbehandlere m.fl, samt at alle faggrupper inden for socialforsorgen skal tildeles bedre redskaber til brug for deres virke. Ovennævnte mindretal vil foreslå

Landsstyret, at man forbedrer lønforholdene samt udbyder vedvarende kurser. En mulighed er at udbyde modulopbyggede kurser, hvor der udløses en stigning i løn, hver gang man har færdiggjort et modul, således at man får højere løn, jo mere kompetence man har. Ovennævnte mindretal mener, at der bør ske en omstrukturering i socialforvaltningen, da det socialfaglige personale bruger mere tid på administrativt arbejde end på klienterne.

Mht. § 3 er udvalget tilfreds med, at FN's konvention om Barnets Rettigheder indgår i forordningen. Et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit og Demokraterne vil endvidere opfordre Landsstyret til at arbejde henimod, at Grønland rapporterer direkte til FN, og at rapporten fra Grønland til FN også udgives på grønlandsk.

I § 21 står der, at plejefamilierne har krav på at blive sat grundigt ind i plejeopgaven, og at de skal have et eksemplar af handleplanen. Et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit og Demokraterne finder det ikke realistisk, at der kan blive afsat tid til dette inden den 1. juli 2003, da socialrådgivernes arbejdsbyrde er stor i forvejen. Landsstyremedlemmet for Familier og Sundhed informerede udvalget om, at Landsstyret ikke har til hensigt at lave en overgangsperiode, inden forordningen bliver sat i kraft, jf. bilag 9. Ovennævnte mindretal vil hermed udtrykke ønske om, at dette genovervejes. Et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit og Demokraterne vil opfordre Landsstyret til, at forordningen først træder i kraft pr. 1. januar 2004. Man er vidende om, at der skal indledes forhandlinger om løn- og ansættelsesvilkår for professionelle plejefamilier, og at P.I.P. skal deltage i disse forhandlinger. En udsættelse af ikrafttrædelsesdatoen til 1. januar 2004 vil sikre bedre tid til disse forhandlinger, ligesom det vil give kommunerne 7 ½ måned til grundigt at forberede implementeringen af forordningen.

Hele udvalget er dog enige om, at hvis forordningens intentioner skal efterleves, er det vigtigt at afsætte tid og midler til kommunernes sagsbehandlere, inden forordningens ikrafttrædelse.

Udvalgets indstilling af forslaget

Et flertal i udvalget bestående af Siumut og Atassut indstiller på denne baggrund forslaget til Landstingets vedtagelse i den form forslaget har, når Landsstyret har fremsat ændringsforslag i overensstemmelse med ovenstående anbefalinger fra udvalgets flertal.

Et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit og Demokraterne indstiller på denne baggrund forslaget til Landstingets vedtagelse i den form forslaget har, når Landsstyret har fremsat ændringsforslag i overensstemmelse med ovenstående anbefalinger fra udvalgets mindretal.

Med disse bemærkninger skal Landstingets Familie- og Sundhedsudvalg overgive forslaget til Landstingsforordning om hjælp til børn og unge til 2. behandling.

Ellen Christoffersen,
formand

Enos Lyberth,
næstformand

Doris Jakobsen

Asii Chemnitz Narup

Astrid Fleischer Rex

Bilag

Bilag 1: Skriftlige spørgsmål til Landsstyremedlemmet for Familier og Sundhed.

Bilag 2: Skriftlig besvarelse til udvalget fra Landsstyremedlemmet for Familier og Sundhed.

Bilag 3: Yderligere spørgsmål til Landsstyremedlemmet for Familier og Sundhed.

Bilag 4: Svar på yderligere spørgsmål fra Landsstyremedlemmet for Familier og Sundhed.

Bilag 5: Skriftlige spørgsmål til Landsstyremedlemmet for Finanser.

Bilag 6: Skriftligt svar fra Landsstyremedlemmet for Finanser.

Bilag 7: Tillægsaftale om bloktiskud for budgetåret 2003 fra Landsstyremedlemmet for Finanser.

Bilag 8: Samrådsindkaldelse til Landsstyremedlemmet for Familier og Sundhed.

Bilag 9: Talepapir fra Landsstyremedlemmet for Familier og Sundhed til samrådet. (findes ikke elektronisk)

Bilag 10: Bilag fra Landsstyremedlemmet i forb. med samrådet: Skema over merudgifter til forordningsforslag til børn og unge. (findes ikke elektronisk)

Bilag 11: Landstingets Lovtekniske Funktions notat til udvalget om Forslag til Landstingsforordning om hjælp til børn og unge.